

Pilvet, osa I - Tarina

Voiko pallon heittää pilveen

Elias ja Hanna pallottelevat kotipuiston nurmikolla punaisella pallolla, jossa on pieniä, mustia neliöitä. He heittävät toisilleen koppeja ja toisinaan potkivat pensaikossa olevaan koloon, mikä toimii maalina. Heillä on hauskaa, he juoksevat kilpaa pallon kanssa. Hanna hihkuu: ”Minä olen nopeampi kuin pallo, minä olen tuulen nopea.” Hän potkaisee pallon pitkälle ja juoksee perässä, mutta pallo on nopeampi. Hanna ei saa sitä kiinni. Elias sieppaa pallon kainaloonsa ja kiljuu juosten: ”Minäpä juoksen yhtä nopeasti kuin pallo.” ”Tuo on väärin”, Hanna huutaa vihaisena. ”No, minäpä heitän pallon korkealle pilviin”, Elias sanoo ja jatkaa leikkiä. Ja hän ottaa vauhtia ja heittää. Pallo lentää ylös ja kauas, mutta laskeutuu maahan ja näkyy kaukana nurmikolla punaisena läikkänä. ”Ei mennyt,” Hanna sanoo ja pysähtyy katsomaan pilviä taivaalla.

Kuva: Chuttersnap, Unsplash

Taivas on kirkkaan vaalean sininen ja siellä ajelehtii hiljaa erimuotoisia valkoisia ja vaalean harmaita pilviä. Hän heittäytyy ruohikolle pitkälleen, jotta näkisi paremmin. ”Tule”, Hanna kutsuu Eliasta ja jatkaa: ”Katso, tuo suuri edessä on kuin purjelaiva tai iso maastoauto, sen nimi voisi olla Turbo”, hän miettii. ”Nyt se on jo poissa”, Elias huudahtaa ja jatkaa ”Taivas on tyhjä kuin meri, mitä nyt laidalla noita hattaroita ja pöllähdyksiä”, hän sanoo. ”Onkohan pilvillä oikeita nimiä?” Hanna miettii. ”Ainakin nuo ovat poutapilviä, mitenkähän korkealla ne ovat?” Hän pohtii. ”Kyllä minä sen pallon sinne heitän. Odotetaan, kun ne ovat matalammalla, ehkä sateella.” Elias sanoo päättäväisesti, ottaa pallon ja heittää sen Hannalle ja juoksee kotiin. ”Pomppiva pilvi!” Hanna huutaa hänen peräänsä.

Kuva: Chuttersnap, Unsplash

Pilvet, osa 2 - Tarina

Voiko pallon heittää pilveen

Lauantaina Hanna ja Elias leikkivät taas puistossa pallon kanssa. Sää muuttuu tuuliseksi ja pilvet peittävät Auringon ja leviävät yli koko taivaan. ”Nyt sen teen”, Elias sanoo ja ottaa vauhtia ja heittää pallon korkealle ja kauas. Lapset katsovat hölmistyneenä, kun pallo nousee ylöspäin ja ylöspäin ja ylöspäin, kunnes kohtaa kapean, pitkän ja tummanharmaan pilven ja jää siihen nököttämään pienenä pisteenä. ”Katso, katso!” Elias huutaa. Elias ja Hanna tuijottavat taivaalle ihmeissään, kun pieni punainen läikkä pilven päällä etääntyy näköpiiristä. ”Juostaan se kiinni”, Elias ehdottaa. Ja niin lapset juoksevat pilveä kiinni, mutta joutuvat pysähtymään autotien laitaan ja pian pilvi on jo kaukana kylän takana. Sitä ei enää erota muista pilvistä. ”Mitä me tehdään, haluan palloni takaisin, mummo antoi sen minulle.” Hanna ääntää itku kurkussa. ”Ei hätää,” Elias sanoo. ”Katso, se meni etelään pohjoistuulen mukana. Katsotaan kartasta, miten tuuli muuttuu ja mitä on kylän takana.” Elias aukaisee kartan puhelimestaan. ”Katso Hanna, kylän takana on iso järvi kuin meri. Siellä tuulee maalle päin, kun täällä on nyt lämmintä, joten tuuli tuo pallon

Kuva: Chuttersnap, Unsplash

meille takaisin.” ”Milloin muka”, Hanna kysyi. ”Mennään kotiin syömään ja kun tullaan takaisin, pallo on varmaan palannut.” ”Taidat huijata”, Hanna huutaa ja juoksee kotiin.

Äiti on keittänyt marjapuuroa ja vispannut sen kuohkeaksi. Hanna kaataa puuroon maitoa ja lusikoi puuroa hyvällä ruokahalulla suuhunsa. Kuohkea puuro on kuin vaaleanpunainen pilvi. Hanna saa idean. Hän hakee pienen muovisen ja metallisen kuulon kokeillakseen voivatko kuulot istua puuropilven päällä. Hanna hihkaisee iloisesti. Äiti kuulee sen ja moittii Hannaa ruualla leikkimisestä ja käskee poistaa kuulot heti. Syötyään vielä rieskapalan Hanna kiiruhtaa takaisin ruokokentälle.

Jonkin ajan päästä Elias saapuu kiikarin kanssa. ”Kyllä se on mahdollista, pilvi kannattelee palloa”, Hanna hihkuu. ”Mitä höpiset. Mehän nähtiin, että se vei pallon.” Elias toteaa. Sää on selkiytynyt ja Aurinko pilkistää silloin tällöin esiin taivaalta. Lapset odottavat ja odottavat ja tähyilevät vuoron perään etelätaivaalle. ”Mistä tiedät, että tuo on etelä?” Hanna kysyy. ”Hys hiljaa, katso pilviä näkyvissä ja ne liikkuvat tännepäin.” Elias vastaa. ”Tunnetko kylmän tuulen?” hän jatkaa ja tunnustelee tuulta kasvojen iholla silmät kiinni.

Kuva: Chuttersnap, Unsplash

Kuluu vielä jonkin aikaa ennen kuin pilvet ovat lasten kohdalla. Ne kiertävät ruohokentän länsipuolelle. Hannaa huudetaan jo sisälle, mutta hän huikkaa vain: ”Kohta” ja piiloutuu puun taakse. ”Ne menevät ohi”, Hanna ähkäisee ja osoittaa pilvilaumaa. ”Ja miten pallo pääsee sieltä pois?” hän kysyy. ”Pilvet ovat harmaita ja kohta sataa, sade tiputtaa pallon. Tule mennään!” Elias huutaa ja alkaa juosta pilviä kohti. ”Se on mahdotonta”, Hanna vastaa ja juoksee perään. He juoksevat ja juoksevat, mutta pilvet ovat nopeampia. Kylätien kohdalla maa on märkä. Pilvet ovat sataneet. He istuvat hengästyneinä ja pettyneinä märälle nurmikolle. Ja katsovat haikeina taivaanrannan peittävän harmaan perään. ”Katso, tuolla”, Hanna huudahtaa ja osoittaa punaista palloa läheisessä pensaassa.

(Idea kirjasta Warsta, T. & Warsta, E. Punainen pallo. 2005. Tammi.)

Kuva: Chuttersnap, Unsplash